

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 5 april. Uit Erfurt wordt heden bij telegraphische dépêche bevestigd, dat de heer v. Bodelschwingh zich zoo wel tegen eene aanneming en bloc der constitutie, als tegen eene herziening derzelve heeft verklaard, daarbij tevens aanbevelende eene minnelijke schikking met de overige Duitsche staten. Ook verneemt men, dat in eene beraadslaging der Pruisische ministers, den 30sten maart te Berlijn, in tegenwoordigheid van den Koning en den heer von Radowitz gehouden, is besloten het plan, om de constitutie en bloc te doen aannemen, op te geven, maar op eene herziening derzelve aan te dringen, hetgeen men nog in den loop dezer maand hoopt te kunnen bewerkstelligen. In beide deze verklaringen, zien wij bevestigd wat wij onlangs hebben gezegd, nopens de afkeerigheid van Darmstadt, Oldenburg en andere tot het Drie-Koningen verbond toegetreden staten, om mede te werken tot deze aanneming en bloc. Indien de Pruisische regering dit voornemen nu heeft laten varen, dan was het enkel uit vrees voor de terugtrekking dier staten en het in duigen vallen van het geheele plan. Deze toegewendheid van de zijde der Pruisische regering levert een sprekend bewijs op, dat de Erfurter rijksdag op zeer zwakke voeten staat, en het zoude ons niet bevreemden dezelve eerlang onverrichterzake uiteen te zien gaan. Het Pruisische Drie-Koningen-verbond is in Duitschland even onmogelijk als het Oostenrijksche Vier-Koningen-verbond, en alles zal weder op eenen voormaligen bondsdag uitloopen. Zelfs de tegenwoordige bondscommissie zal, uit hooft van hare eenzijdigheid, zich niet lang meer staande kunnen houden. Men zal hoogstwaarschijnlijk zoo lang twisten en dralen, tot dat er een nieuwe staatkundige storm in Frankrijk losbreekt, of eenig ander dreigend gevaar de Deutsche vorsten noodzaakt, het eens te worden.

In het Groothertogdom Baden is, na de vergadering der Kamers voor onbepaalden tijd, weder alle uitzigt verdwenen op de opheffing van den staat van beleg, welke overigens in verband schijnt te staan met het onzekere lot van den Erfurter Rijksdag. Intusschen openbaart zich een hevige haat tusschen de nieuw georganiseerde Badensche troepen en de Pruisische soldaten aldaar; in de laatste dagen is het zelfs tot bloedige tooneelen tusschen hen gekomen.

Naar men weet, hebben de beide Badensche Kamers, alvorens uiteen te gaan, gemeenschappelijk besloten hare toestemming te geven tot het vertrek der Badensche troepen naar Pruisische garnizoenen, mits het aan Baden toekomende bedrag voor het onderhoud der Pruisische troepen, gelijkwaardig zal worden. Wijders dat de regering de noodige stappen doen zoude, om Baden van den last te onthelven van een contingent voor de bezetting der bondsvesting Rastadt te leveren. Verder protesteren de Kamers, dat de door Pruisen in rekening gebrachte occupatiekosten, ten bedrage van ruim 2 miljoen, uitsluitend door Baden wordt gedragen, verlangende dat dezelve door de gezamenlijke Deutsche staten betaald worden. Eindelijk dat de overeenkomst hiertoe omtrent met Pruisen nog te sluiten, aan de Kamers ter sanctie voorgelegd zal worden.

Frankfort, 6 april. Uit Erfurt wordt geschreven dat het berigt, dat ook Frankrijk en Engeland tegen het tot stand komen van den Pruisisch-Deutschen bondstaat hebben geprotesteerd, op de leden van het parlement een onaangename indruk heeft gemaakt.

Hamburg, 5 april. Uit Kiel schrijft men dat de eene gemeene zitting de andere opvolgt. Omtrent het resultaat der beraadslagingen verneemt men als zeker, dat men met eene niet zeer groote meerderheid van stemmen, een voorstel tot het beproeven van nieuwe onderhandelingen te Koppenhagen verworpen en het binnenrukken van het leger der hertogdommen in Sleeswijk als wenschelijk heeft voorgeslagen. In geval aan dezen wensch mogt worden voldaan, zouden de Pruisische troepen naar Holstein, als eene zuiver Deutsche provincie, terugtrekken, en de oorlog alleen tusschen het koninkrijk en de hertogdommen gevoerd worden. Pruisen blijft daarbij neutraal, en laat het aan de hertogdommen over, ook betrekkelijk den vrede direct met Koppenhagen te onderhandelen.

De geruchten van eene ernstige ziekte des Konings van Denemarken blijken thans van allen grond ontbloot te zijn.

Erfurt, 4 april. De commissie voor de staatsregeling van het Volkshuis heeft gisteren avond de discussiën geëindigd in eene zitting, die van 's avonds 7 tot 1 ure des nachts duurde. In tegenwoordigheid van den commissaris von Radowitz, namen de 21 leden der commissie aan de beraadslagingen deel. De rapporteur, de heer Camphausen, bracht aan het slot van eene uitmuntende rede, de volgende voorstellen ter tafel: 1. Het Volkshuis neemt de constitutie aan; 2. de additioneele acte; en 3. het Volkshuis biedt de wijzigingen, waartoe het besluit, aan met de verklaring, dat het huis zich wel aan al deze wijzigingen gebonden acht, doch het aan de

regeringen overlaat, welke van deze wijzigingen zij van hare zijde willen aannemen, zoodat ten opzichte van de punten, waarin de regeringen zich met de wijzigingen niet kunnen vereenigen, de bepaling van het ontwerp van staatsregeling weder plaats vindt.

De heer von Bodelschwingh stelde voor, dat het Volkshuis den weg zou volgen, welchen de commissie voor de staatsregeling ingestagen had. Hij wenschte derhalve, dat het ontwerp van constitutie en zijne bijzondere paragrafen doorloopen, doch dat daarbij de door de vergadering aan te nemen wijzigingen, niet als op zich zelf staande besluiten beschouwd zouden worden. Na den afloop van deze werkzaamheden zouden dan de gemaakte veranderingen zamengevat en de besluiten over de aanneming der constitutie en der additioneele acte, alsmede het aanbieden van deze veranderingen, in eene enkele zitting van het huis kunnen bewerkstelligd worden.

Na langdurige discussiën kwam het voorstel van den heer von Camphausen 10 stemmen, daar de heer von Bodelschwingh niet met zijne staatkundige partij stemde, zoodat dit voorstel geene meerderheid van stemmen op zich vereenigde. Het voorstel van den heer von Bodelschwingh kwam 6 stemmen; een ander, dat van den opper-regeringsraad Triest, strekkende, dat de vergadering met het werk der herziening een aanvang zou maken en hare besluiten over de aanneming zich zou voorbehouden, kwam 10 stemmen, alzoo mede geene meerderheid. Een voorstel van den opper-regeringsraad von Sendin, dat de vergadering zich naauwkeurig zou houden aan den weg, welke in de openingsrede was aangegeven, verkreeg 6 stemmen; op een soortgelijk van den opper-regeringsraad Hasselbach vereenigden zich mede 5 stemmen. Dientengevolge is in de commissie van het Volkshuis, welke zich over de wijziging zelve spoedig vereenigd heeft, eene majoriteit betreffende de eigenlijke hoofdquaestie niet tot stand kunnen komen. Donnerdag, vrijdag en zaterdag zijn bestemd tot de zamenstelling van het rapport, dat zondag aangeboden en maandag gedrukt worden zal.

De commissie voor de staatsregeling van het Statenhuys, die dagelijks twee zittingen houdt, heeft heden hare beraadslagingen over de constitutie geëindigd. Dezelve leiden in het algemeen, zoowel wat de grondrechten betreft, als ook ten opzichte van het staatkundige gedeelte der constitutie, tot ongeveer dezelfde resultaten als in de commissie van het Volkshuis.

De paragrafen, betreffende het burgerlijk huwelijk en de fidei-commissen zullen wegvallen, terwijl de rijkswetgeving het recht zal hebben, de wetgeving betreffende de verkiezingen voor de volksvertegenwoordigingen der verschillende staten te regelen.

Men zal nog heden een aanvang maken met de discussiën over de additioneele acte, de kieswet en de openings-rede.

Dresden, 4 april. Het Dresd. Journ. wil uit eene goede bron weten, dat Oostenrijk tegen de door Pruisen met andere Deutsche staten gesloten militaire conventiën geprotesteerd heeft.

Zwitsersehe Grenzen, 5 april. Volgens het berigt van den bondsraad over de Deutsche handwerkers-vereenigingen zijn 560 leden (in 16 vereenigingen) uit Zwitserland verwijderd en 214 (in 5 vereenigingen) onder toezigt der politie gesteld. De bondsraad deelt als de slotsom van zijn onderzoek mede, dat het volkomen bewezen is, dat de Deutsche handwerkers in Zwitserland eene geheele maatschappelijke omwenteling in Duitschland bedoelden en zich hiertoe zochten voor te bereiden; voorts dat deze groote propaganda (zoo als de centrale vereeniging ze zelve noemt) geenzins in Zwitserland alleen staat, maar slechts eene vertakking is van de groote socialistisch-democratische vereeniging, die hare hoofdzetels in Duitschland, Frankrijk en Engeland heeft; dat eindelijk die vereenigingen in nauwe betrekking staan met de uitgewokenen.

De groote raad van Genève heeft met 22 tegen 16 stemmen het voorstel, om aan den generaal Dufour een pensioen van 2000 fr. toe te kunnen, verworpen.

Wenen, 4 april. De Russische gezant v. Meden moet aan den minister-president Schwarzenburg eene nota overhandigd hebben, waarin de Oostenrijksche regering door Rusland uitgenoodigd wordt in de zaak van Noord-Duitschland gemeenschappelijk met Rusland te handelen.

Keulen, 6 april. Volgens berigten van goederhand moet Keizer Nicolaas zich uitgelaten hebben, dat, indien Pruisen overhoopt in zijne tegenwoordige politiek tegen Denemarken mogt blijven volharden, hij tot zijne diepe smart zich genoodzaakt zal zien, door de wapenen te erlangen, wat hem door zijne welmeenende raadgevingen niet gelukt is tot stand te brengen.

ENGLAND.

Londen, 6 april. Een particuliere brief uit San Francisco, dd. 31 januari jl., deelt het volgende mede: »Ik heb u weinig nieuws te berigten, de tegenwoordige staat van zaken is zeer ongunstig, en zal bij eventuele voortdurende noodlottige gevolgen voor vele kooplieden en handelaars hebben. De wegen naar de mijnen zijn bijna volkomen onbruikbaar, zoodat er weinig of geen goud afkomt; waarvan, vooral bij den gestadigen belangrijken uitvoer

naar Chili, Sydney en de Atlantische staten, benevens bij het besteden van aanzienlijke sommen voor het aankopen van gronden en bouwen van huizen, het gevolg is, — dat er hier voor het tegenwoordig oogenblik eene ongekende schaarschte van geld heerscht, die, naar mij voorkomt, in een handelsdrijvend land bijna zonder voorbeeld moet zijn. Deze schaarschheid is bijna algemeen. Voor zoover ik kan bemerken, is er maar juist gold genoeg om in de dagelijksche behoefte te voorzien. Want die weinigen, die nog eenige klinkende munt in voorraad bezitten, zijn, zoo als zich trouwens ligt laat begrijpen, niet genegen met anderen te deelen. Het wantrouwen is hier een heerschend gebrek. Voor gelden op hypotheek vraagt men eene interest van 12½ à 15 pCt. per maand, en ofsehoon men veel tot dien koers zou kunnen uitzetten, zoo zijn echter de geldschietters zoo keurig in den te geven waarborg, dat slechts weinigen aan hunne eischen kunnen voldoen. Deze notering is niet overdreven, aangezien ik u vele geldleeningen tot een hooger interest zou kunnen aanwijzen. De handel staat, zoo als ik reeds gezegd heb, bijna volkomen stil. Levensmiddelen voor de mijnen zonder vraag, en bouwmaterialen overbodig, aangezien de plaats overbebouwd is. De aanwezige voorraad van allerlei soorten van koopwaren wordt nog dagelijks door aankomende schepen vermeerderd. De stad Sacramento, (aan de rivier van dien naam gelegen), omstreeks 125 mijlen landwaarts van San Francisco, is voor drie weken overstroofd. Men bevoert de straten met booten, en omstreeks 8000 à 10.000 van de inwoners hadden de stad verlaten, en woonden in tenten op de glooijing van een hooger gelegen stuk land: terwijl al het overige zoover het oog strekt, in den omtrek eene bare zee gelijkt. De verwoesting is groot en het verlies aan eigendommen enz. onberekenbaar. Wij wachten geduldig op betere tijden, in de hoop, dat ik u de volgende maand eene voordeeliger schiets van onzen toestand in het algemeen en den handel in het bijzonder zal kunnen geven.

Sedert de laatste dagen is de aanvoer van aardappelen uit Holland en België zeer aanzienlijk geweest. In éenen dag zijn 22 schepen, inhoudende 1626 tonnen gewigt aangekomen. Den volgenden dag 14 met 1037 tonnen gewigt, en eene groote hoeveelheid in manden en zakken.

Eergisteren heeft men door middel van de duikerklok uit het wrak van de Royal Adelaide eenige lijken en onderscheidene voorwerpen der lading opgehaald.

Volgens bijzonderheden, die de maatschappij, eigenares van de verongelukkete stoomboot, aan de dagbladen heeft medegedeeld, heeft dat onheil aan 206 personen, zoo passagiers als equipage, het leven gekost. Schip en lading waren voor £ 30,000 (ƒ 360,000) verzekerd.

De Amerikaansche bladen begrooten de waarde van het goud, dat sedert de eerste bezending in 1848, uit Californië in de Vereenigde Staten is ingevoerd, op 12 miljoen dollars. De beide manten, te Philadelphia en to New-Orleans, hebben voor 11,479,139 dollars ontvangen.

BELGIË.

Brussel, 7 april. De tijdingen uit Parijs zijn bedroevend. Allerlei hevige tooneelen volgen elkander in de Wetgevende Vergadering op, en zoo al bij de stemmingen de meerderheid tegen de Bergpartij nog aaneengesloten is, bestaat er niettemin eene scheuring bij de gematigde partij in de galerijen en vooral buiten de vergadering.

Gisteren verstrekten de verkiezingen in het departement van den Boven-Rijn tot voorwendsel van onstuimige tooneelen. De Bergpartij, toegevoegd aan hare gewoonte, heeft op eene honende wijze de vernietiging daarvan gevraagd; de meerderheid echter, zich wellicht minder streng betoonende ten opzichte van de aangewezen onregelmatigheden, dan zij dit geweest was ten aanzien der verkiezingen van het departement Saône et Loire, heeft derzelve geldigheid met 420 tegen 209 stemmen aangenomen. De geheele zitting was aan die onvruchtbare en de gemoederen in beweging brengende debatten gewijd.

Zoo ver over de openbare stormen. Het strijdperk voor de discussiën over meer huishoudelijke aangelegenheden, is de benoeming der beide vice-presidenten, die men bij de stemmingen der twee laatste dagen niet had kunnen verkiezen. De kandidaten der oppositie waren uitgevallen door den uitslag der eerste stemmingen; de ballotage moest plaats hebben tusschen twee kandidaten der zoogenaamde orleanistische en twee der legitimistische partij, dat is tusschen vier leden der meerderheid.

De oppositie heeft natuurlijker wijze geen deel genomen aan de stemming, waarbij zij geen belang had. Men dacht dat de twee groote fractiën der meerderheid, elkander wederkeerig eene concessie zouden doen en men eenen kandidaat uit iedere fractie zoude kiezen. De strijd tusschen orleanisten en legitimisten is aangevangen en de laatste zijn geslagen. Hunne beide kandidaten zijn buiten gesloten, daar de heeren Léon Faucher en de Lasteyrie de meeste stemmen hadden bekomen. Vandaar, hevige verbittering der legitimisten, en de noodzakelijkheid voor een der verkozenen kandidaten, om, ter vermindering van noodlottige gevolgen dier verbittering, onmiddellijk zijne demissie te geven, met het doel om aan een der uitgevallen kan-

didaten zijne plaats in te ruimen. Het is de heer *de Lasteyrie*, die zich heeft opgeofferd en morgen zal waarschijnlijk de heer *Benoist d'AZY* tot vierden vice-president gekozen werden.

Het schijnt dat de zaken buiten de vergadering niet zoo gemakkelijk geschikt zullen worden. Het zijn niet slechts de bepaald legitimistische bladen, maar ook andere organen van de conservatieve partij, die niet dadelijk de legitimiteit vertegenwoordigen, zoo als bij voorbeeld, de *Assemblée Nationale*, die krachtig protesteren tegen de *Union Electorale* en weigeren zich aan te sluiten aan de kandidatuur van den heer *Foy*, voor de werkiezing van den 28sten dezer.

Niets is bedroevender dan dergelijke verdeeldheid. Iederen dag heft de gematigde partij kreten aan over de vorderingen van het socialisme, over de toeneming der anarchie, over den ondergang van Frankrijk, en zij schijnt het zich ten taak te stellen alles te doen wat strekken kan hare tegenstanders te doen zegevieren. Als men de geleerden meer meest doen opsluiten en nauwer vereenigd behoorde te blijven om aan die overmeestering weerstand te bieden, dan weet men niet wie zich het meest afscheiden, wie zich het sterkst tegen alle tucht verzetten en de ergste tegenstanders van elke concessie zal zijn. Iedere fractie stelt hare eischen op den voorgrond en wil er niet van afzien. Op deze wijze laat men de algemeene zaak verloren gaan en bereidt men het welslagen der pogingen van hen die men uitkrijgt als de barbaren der beschaving.

Er is nog eene zaak die, zoo als wij reeds zeiden, wanneer deze oneenigheid blijft bestaan, de gematigde partij den 28 april kan reddend van eene nederlaag, welke volkomener is dan die van den 10den maart; het is deze, dat ditmaal de democratische partij van haren kant, niet dezelfde blijken schijnt te zullen geven van eensegezindheid als bij de laatste verkiezingen. Er is nog geen kandidaat aangenomen, maar er wordt bijna niet meer van den heer *de Girardin* als zodanig gesproken, en wanneer die publicist, door de socialisten afgekeurd, de keuze die door hen gedaan zal worden, tegenwerkt en zich kandidaat blijft stellen tegenover dien, welke door de hoofden der partij wordt voorgestaan, dan zal hij daardoor eene stem-verdeeling veroorzaken, waarvan een der gematigde kandidaten voordeel zoude kunnen hebben. Maar er is nog niets beslist, en het socialistische comité, dat de lijst, die den 10den maart de overwinning behaald heeft, had vastgesteld, is ontbonden, naar men zegt, om in de verkiezing nieuwe kracht te putten, maar wellicht ook om zich de moeilijkheid te besparen eenen persoon aan te wijzen, waarover het schijnt zich niet te willen verstaan.

Dit is de toestand van Parijs; overal verwarring en tegenstand; particuliere tegenover algemeene belangen. Wij hadden dus wel reden te zeggen, dat de tijingen uit Parijs bedroevend waren.

In Zwitserland schijnt de strijd tusschen de conservativen en radicalen hoe langer zoo heviger te worden. De verkiezingen, die in de aanstaande maand in het kanton Bern zullen plaats vinden, zullen eene belangrijkheid hebben, die van dag tot dag grooter wordt.

Men schrijft uit Bern aan den *Constitutionnel*, den 3den april, dat de conservativen zich formeel afscheiden van den president van den federalen raad, den heer *Druey*, ten gevolge van de toenadering die tusschen hem en den heer *Stoempfi*, het hoofd der uiterste radicalen, is tot stand gekomen.

De heer *Druey*, konde vele partijen kiezen: hij konde zich voegen bij de heeren *Stoempfi* en *Eytel*, of gemeene zaak maken met de heeren *Bloesch* en *Fischer*, of wel zich niet in den grooten strijd mengen die wordt voorbereid; de heer *Druey* heeft aan het eerste dezer alternativen de voorkeur gegeven.

Insgelijks meldt men uit Bern, van den 4den april, dat de heer *James Fazy*, het hoofd der politie te Genève, weigert uitvoering te geven aan het besluit van den federalen raad, betreffende de vereniging van Duitsche werklieden in genoemde stad. De federale raad heeft de regering van Genève op nieuw uitgenoodigd het besluit in zijns geheele uitgestrektheid ten uitvoer te doen leggen.

Op verzoek van Zurich heeft de federale raad de uitzetting, wegens wangedrag, van een staatkundigen uitgewekene bevolen.

Antwerpen, 7 april. De Kamer van Koophandel alhier ter stede, heeft, dd. 23 maart il., een adres gezonden aan den minister van Buitenlandsche Zaken, betreffende de gevolgen, welke de nieuw aangeboden Nederlandsche wets-ontwerpen omtrent den zee- en doorvoer-handel, voor België kunnen hebben. Daar een dezer wetten de afschaffing van alle scheeps- en doorvoerregten voorstelt, zoo heeft de Kamer in haar rapport, ten einde de botsing te ontgaan welke België's koophandel met Duitschland bedreigt, voornamelijk aangedrongen op de noodzakelijkheid voor België om in het vervoer per spoorwag de meest mogelijke verbeteringen en verminderingen aan te brengen. Tot dit doel heeft zij hoofdzakelijk aan de regering aanbevolen:

1o. Eene exceptionele vermindering van het tarief op de steenkolen, bestemd voor den uitvoer ter zee;

2o. den doorvoer van granen in Belgische havens dezelfde gerieven te bezorgen, welke hij in Holland geniet, ten einde dezen belangrijken handel in Bel-

gië al die uitbreiding te doen genieten, als waarvoor hij vatbaar is.

3o. het daarstellen van regelmatige stoombootdiensten, inzonderheid naar de Vereenigde Staten, aan te moedigen, ten einde den grooten doorvoer-handel te lokken, door dezen dezelfde versnelde middelen teruggoer te bezorgen, welke hem in naburige landen worden verschafft.

ITALIE.

Men schrijft uit Portici den 24sten maart aan de *Univers*:

»Het vertrek van den H. Vader is bepaald op donderdag na Paschen, den 4den april. Z. H. gaat over land en zal tot aan den eersten Franschen post door Napelsche kavallerie geëscorteerd worden. Z. M. de Koning van Napels heeft zijn plan bekend gemaakt der Paus tot Terraccina te vergezellen. Daar Z. H. zich op onderscheidene plaatsen verlangt op te houden, zal de reis acht dagen duren en de intrede van *Pius IX* te Rome den 12den april, door de St. Janspoort, des morgens te 10 ure plaats hebben.

»Bij de hoofdkerk van dien naam zal een paviljoen opgericht worden, waar de H. Vader afstappen en ontvangen zal worden door de drie kardinalen die de regeringcommissie uitmaken, de aartsbisschops van *St. Johannes* en *Marie Major*, den kardinaalvicaris en de geheele geestelijkheid, met uitzondering van het kapittel van *St. Pieter*, dat met het overige gedeelte van het Heilige collegie, den Paus in de St. Pieterskerk zelve zal ontvangen. Het corps diplomatique zal hem in het voorportaal van de St. Pieterskerk ontvangen, om hem niet dan aan den drempel van zijne appartementen te verlaten.

»De generaal *Buragnay d'Hilliers* zal met den Franschen staf aan het regter portier rijden; aan het linker portier de *garde noble* met haren bevelhebber. Het overige militaire escorte zal voor de helft uit Romeinen, voor de andere helft uit Franschen bestaan. De prelaten en andere personen die niet aan het eigenlijke hof van den H. Vader behooren, zullen van hier met den *Vauban* vertrekken, om te Civita Vecchia aan land te gaan.

De *Statuto* van Florence zegt, dat berigten van Napels te Livorno den 29 maart aangekomen, insgelijks de tijding van het vertrek van den Paus bevestigen; dit zoude echter op den 3den april zijn vastgesteld. Volgens de *Gazette de Bologne* zoude de H. vader den 3den te Terraccina aankomen.

— Aangaande de Mazzinianen wordt de volgende anecdote medegedeeld, welke met hen in eenig verband te beschouwen is: »Voor ongeveer drie weken heeft men een misdadiger gefusilleerd, bij wien men een dolk gevonden had, waarmede hij een Fransch soldaat had bedreigd. De troepen stonden voor de executie op de *Piazza del popolo* geschaard, en reeds had men midden in het carré der militairen den schuldige gebragt, die zeer bewogen scheen, toen eensklaps de zaaangepakte menigte nieuwsgierige toeschouwers zich opende, en men een man met een langen baard en in het zwart gekleed in het carré zag verschijnen. Hij naderde met driftige schreden den bevelvoerende kolonel en voegde hem met luide stem toe: »Die man is niet schuldig; slechts de schijn is tegen hem, maar vermits uw generaal volstrekt een slagoffer wil, zoo fusilleer mij in de plaats van dezen armen onschuldigen man!»

»Het volk juichte deze edelmoedige woorden toe. Doch de officier, die zeer goed begreep dat men in zijns tegenwoordigheid eene volmaakt georganiseerde komedie vertoende, antwoordde den onbekende zeer bedaard: »Mijnheer, het doet mij waarlijk leed, dat ik aan uw verlangen niet kan voldoen, maar er bestaat een vonnis! Indien gij een Franschman waart, dan zoudt gij weten dat wij de gewoonte hebben van aan de wetten te gehoorzamen. Desniettemin, daar gij zeer verlangend schijnt te zijn, om doodgeschoten te worden, zal ik u de middelen aan de hand doen om uw doel te bereiken. Ga naar huis, neem een dolk, steek dien in uw zak, en kom dan weder bij mij; ik beloof u, dat uw verlangen dan zeer gemakkelijk te bevredigen zijn zal.»

»De heer in 't zwart scheen dit antwoord niet verwast te hebben; hij fronsde de wenkbrauwen en verwijderde zich, gevolgd door eene jouwende menigte, die in het begin belang had gesteld in het gebeurde, daar zij het voorstel van dien Mazzinian ernstig gemeend waande, doch die spoedig de ontkenning der komedie ziende, ondervond, dat zij gefopt was!»

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 8 april. Men verneemt, dat de maatschappij van aanbouw aan het Nieuwe Werk te Rotterdam, zijnde de zoogenaamde 1ste bouwvereniging, onder directie der heeren *F. Dekker van der Pol* c. s., thans al de in aanbouw zijnde panden heeft verhuurd, de woonhuizen van zes en acht kamers tot f1000, en eenige zelfs tot f1800, terwijl de pakhuizen en zolders mede duur zijn verhuurd, zoodat, niettegenstaande er nu al 10 à 12 pCt. meer geboden wordt dan de verhuurprijs, deze de vroegere raming, die der maatschappij tot basis strekt, reeds ver overtreft.

— Men verneemt uit zekere bron, dat de binnen kort openkomende woonhuizen, aan het magazijn en de marine te Rotterdam behorende, in het open-

baar door het domein zullen worden verpacht, met uitzondering alleen van het prachtige admiraliteitsgebouw, hetwelk in wezen blijft. Men vermoedt, dat er wegens het terrein van de Rijks werf sprake is van onderhandeling met de directie van den Rijnspoorweg, om tot station te dienen, in plaats van het vroeger geconcedeerde plan buiten de Hoofdpoort.

(A. C.)

's *Gravenhage, 8 april.* In de zitting van de Eerste Kamer der Staten-Generaal van heden, is ingekomen eene missive van den heer *van Nispen van Pannerden*, daarbij kennis gevende, dat hij laatstelijk is herbenoemd tot burgemeester van Zevenaar en dat hij die benoeming heeft aangenomen, en verzoekende dat door de vergadering beslist worde de vraag, of hij alsnog als lid der vergadering te beschouwen is. De vergadering heeft met 21 tegen 4 stemmen beslist, dat de heer *van Nispen van Pannerden* niet opgehouden heeft lid der Kamer te zijn.

Daarna heeft de heer *Hoffman* eenige vragen aan het ministerie gerigt betrekkelijk de jongste benoemingen van burgemeesters, waarbij hij meende, dat de nog bestaande daarop betrekkelijke verordeningen niet in het oog gehouden zijn. De minister van *Binnenlandsche Zaken* heeft de gedane vragen beantwoord en daarbij de bedoelde benoemingen als in overeenstemming met de bestaande verordeningen verdedigd.

Door den voorzitter is kennis gegeven aan de vergadering, dat door de afdelingen verkozen zijn:

tot hare voorzitters de heeren: *Martens van Sevenhoven*, van *Welderden Rengers*, *Gevers van Endegeest* en *Groeninx van Zoelen*;

tot hare onder-voorzitters de heeren: *Hoffman*, van *Pallandt van Waardenburg* en *Neerijnen*, *Taets van Amerongen* en *Insinger*;

tot hare rapporteurs voor het wets-ontwerp tot bekrachting van provinciale belastingen in Friesland, de heeren: *Martens van Sevenhoven*, van *Pallandt van Waardenburg* en *Neerijnen*, de *Jonge van Elmeest* en *Groeninx van Zoelen*;

tot hare rapporteurs voor het wets-ontwerp betrekkelijk de brievenposterij, de heeren: *Martens van Sevenhoven*, van *Pallandt van Waardenburg* en *Neerijnen*, *Taets van Amerongen* en *Groeninx van Zoelen*.

Door de Commissie voor de verzoekschriften is, bij monde van den heer *Taets van Amerongen*, rapport uitgebragt omtrent eenige adressen betrekkelijk het wets-ontwerp omtrent de brieven posterij, welke adressen ter griffie zullen worden nedergelegd.

Door de commissie van rapporteurs voor het wets-ontwerp tot bekrachting van provinciale belastingen in Friesland, is verslag daaromtrent uitgebragt.

De beraadslaging over genoemd wets-ontwerp is bepaald op woensdag den 10den april, nadat de vergadering verschillende voorstellen van de heeren *van Meurs*, van *Sasse van Yssel* en *Tonckens*, strekende om de vergadering heden of morgen uit hoofde van de weinige werkzaamheden welke voorhanden zijn, uiteen te doen gaan en deze of den 17den of den 19den aanstaande te hervatten, verworpen had.

— Volgens, bij het departement van Marine, van de kommanderende officieren van het fregat *de Sambre* en het transportschip *Prins Willem Frederik Hendrik* ontvangene berigten, was eerstgemelde bodem, tegen den avond van den 29sten januari jl., behouden in de Tafelbaai aangekomen en zoude na een verblijf van eenige dagen, van daar de reis naar Nederland vervolgen, en was laatstgemeld vaartuij, na het doorstaan van zeer hevige zuid-zuidwesten-winden, den 5den dezer ter reede van Duins ten anker gekomen. Bij eerste gunstige gelegenheid zou dat vaartuij zijne verdere reis naar Oost-Indië aannemen.

— Op den 6den april heeft de *Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Aanmoediging van den Tuinbouw* eene algemeene vergadering binnen de stad Rotterdam gehouden, waarop onder meer andere punten besloten is tot verandering van art. 32 harer wetten.

Zij zal in de eerste helft der maand april 1851 hare zesde tentoonstelling houden te 's Gravenhage, en daarvan binnen kort het programma bekend maken.

Rotterdam, 8 april. Eerzisteren is van de werf van den heer *F. Smit*, aan den Kinderdijk, met goed gevolg te water gelaten, het voor rekening eener reederij, onder directie van de heeren *A. J. Verbeek van der Sande*, mr. *C. A. Friesendorp* en *G. van der Sande*, te Dordrecht, gebouwd ijzeren stoom-schroef-schoenerschip *Stad Dordrecht*, groot ongeveer 400 ton en bestemd voor de vaart tusschen Dordrecht en Londen. Deze onderneming, voor Dordrecht geheel nieuw, belooft, wanneer handel, nijverheid en akkerbouw de handen ineen slaan, voor het algemeene welzijn van Dordrecht en zijne omstreken, goede vruchten. (N. R. C.)

Zwolle, 7 april. Men verhaalt, dat de ten-uitvoering van dwangmaatregelen, ten einde de schipperij hunne achterstallige tollon aan het Zwolsche Diep te doen betalen, reeds tot gewelddadig verzet dier schipperij aanleiding heeft gegeven, zoodat de bevaarder van een schip, geladen met turf, die op de *Dedemsvaart* daarop was gesteld, met last om dat schip te Hasselt te doen verblijven, aldaar daarin gewelddadig is verhinderd, doordien zes personen op het schip kwamen en het met geweld die stad door hebben gebragt tot in het Zwarte Water; waarna de schipper is doorgevaaren naar Zwartsluis

en zijn schip aldaar aan den wal heeft gehaald, hetwelk alstoen op nieuw door een aantal manspersonen is beklommen, die den bewaarder bij de beide beenen hebben genomen en hem zoo van het schip af gesleept en op eenigen afstand van daar op den dijk hebben laten liggen. (Hand.)

† *Gent, 1 april.* Het heeft Hare Majesteit de Koningin-Weduwe behaagd, de vereeniging van den H. Vincentius van Paulo, gevestigd in de gemeente Gent en Hulhuizen, provincie Gelderland, te vereeren met eene sierlijk bewerkte schelkoord, ten behoeve eener verloting van vrijwillig inkomende geschenken, ten voordeele der behoeftige ingezetenen en is hiardoor wederom het overtuigend bewijs geleverd der liefdadige gevoelens van Hare Majesteit, die bij geene gelegenheid achterlijk blijft, om het hare tot ondersteuning der armen ruimschoots bij te dragen.

Arnhem, 9 april. Onder het opschrift: *Onvrij territorium van de Helder*, leest men het volgende in het *Weekblad van den Helder en het Nicuwe Diep*.

»Toen het publiek door de beknopte verslagen der dagbladen, of door mondeling medegedeelde geruchten berigt kreeg van het antwoord, door den minister van Financiën, in de zitting van den 20sten december gegeven, op de interpellatiën der heeren *Sloet tot Oldhuis* en *de Moraaz*, over het onrecht, dat voortdurend in strijd met art. 178 der algemeene wet van 26 augustus 1822, aan de Helder gepleegd wordt, meende men algemeen, dat de minister bijna stellige beloften gegeven had, dat weldra alle redenen tot klagen zouden worden weggenomen.

»Nadat echter door het *Bijblad der Nederlandsche Staats-Courant* op officiële wijze is medegedeeld, wat men wil, dat de minister zou hebben gesproken, nu ontdekken wij, dat die belofte hoegenaamd niets beduidt, tot niets verbindt.

»Dit verschil tusschen de vroegere berichten met het officiële, levert een nieuw bewijs, hoe noodig het is, om door middel der stenographie dadelijk na elke zitting, het gesprokene door den druk bekend te maken. Er zijn er immers, die meenen, dat inderdaad de minister veel stelliger gesproken, veel bepaalder belofte gedaan heeft, dan thans in zijne redevoering staat te lezen, en men durft daarbij de opmerking te maken, dat een minister op die wijze door groote mondelinge beloften menige stem voor zijn budget zou kunnen winnen; welke beloften echter, als de genoteerde redevoering, weken daarna is nagezien, herzien en gewijzigd, zoo vermagerd voor den dag komen, en aan zooveel *mitsen en indienen* zijn vastgeknoopt, dat de hoorder zo nauwelijks meer herkent.

»Bij het lezen van des ministers rede wordt onze opmerking getroffen, dat de minister, die op de klagen van den heer *de Moraaz*, dat de verzoeken, die uit de gemeente de Helder waren uitgegaan, slechts met het korte dispositief »het kan niet ingewilligd worden,» waren bejegend, antwoordde, dat aan eene deputatie van de Helder de redenen van weigering mondeling waren medegedeeld, dat de minister die redenen niet aan de Kamer mededeelde. Met warmte door twee leden der Kamer aangevalen, waarvan de een zijne stem aan de wet op de middelen dreigde te onthouden, omdat hij geene wet kon goedkeuren, die de schoonste haven des lands voor den handel onbruikbaar maakte, scheen het der moeite waard, die wigtige reden te doen kennen, waarop de weigering gegrond was. En toch wordt die verzwegen. Zou die reden inderdaad zoo dwaas zijn, dat men ze wel onder twee of drie paar oogen in een bureau durft toefluisteren, maar gevoelt zich belagchelijk te maken, als men ze over-luid ten aanhoore van een ieder uitspreekt?

»Indien men de gedrukte ministeriële redevoering in zijn verband beschouwt, dan zou men bijna tot het besluit komen, dat er nog zeer weinig vooruitzicht bestaat op eene wijziging. Volgens den minister toch, zou de Helder wel, volgens de gewone definitiën der aardrijkskunde, eene stad zijn, zelfs eene beslotene stad, ja eene vesting zijn, maar niet volgens de definitie der fiscale wet en dus art. 178 niet op de Helder van toepassing zijn.

»Of de fiscus nu hier in dit geval eene definitie op zijne eigene hand mag nahouden, zullen wij in het midden laten, maar dat is zeker, dat, indien de minister gelijk heeft, de wet over de Helder het onvrij territorium uitspreekt; en dat, wanneer de minister derhalve aan het slot zijner rede zegt, dat hij het verzoek zal inwilligen, zoodra hiertoe de mogelijkheid bestaat, in den mond des ministers dit niet veel anders beduiden kan, dan dat dit gebeuren zal, als de wet van 1822 veranderd zal worden.

»Zoo weinig moed wij putten uit des minister's rede, op herstel van de Heldersche griev, zoo bemoeidigend zijn daarentegen des ministers bezinselen, blootgelegd in de Memorie van Toelichting bij de ontwerpen tot wijziging der scheepvaartwetten enz.

»Hooft den minister :

»Meer dan immer trekken de stoffelijke belangen der volkeren en daaronder niet het minst de handelsbelangen, alom de aandacht der regeringen tot zich, en oefenen kunnen invloed op wetgeving en staatsbestuur. Meer dan immer heeft zich in de laatste jaren het handelsverkeer ontwikkeld en uitgebreid; de handels-wedijver tusschen de verschillende natien is in nog ongekende mate ontwaakt.

»De natien die, hetzij uit zorgeloosheid, hetzij uit gehechtheid aan het bestaande, bij dien algemeenen geest van werkzaamheid en hervorming

»mogten achterblijven, zouden het zich te laat beklagen. Talrijke handen zouden zij geroed vinden, »om het aandeel aan den wereldhandel, dien zij »zich lieten ontglippen, op te vangen. De erfenis »van vroegere geslachten zoude in weinige jaren »verspeeld zijn.

»»Waakzaamheid en inspanning worden derhalve »thans meer dan immer vereischt. Zij behooren echter hoofdzakelijk tot den werkring der bijzondere »burgers.

»»De eenige roeping der regeringen is voortaan »deze: zooveel mogelijk toe te zien, dat de keizaring »me en vruchtbare aanwending der hulpmiddelen, »WELKE DE AARD EN DE LIGGING DES LANDES ONDE »vatbaarheden en eigenschappen der bewoners aanbieden, door geene verachte of onredelijke staatsinstellingen worden belemmerd.»

»Wij zouden in zoo weinige woorden niet krachtiger de noodzakelijkheid, om de Helder tot los- en lading-plaats aan te wijzen, kunnen betoogen, dan de minister, als hij hier aanwijst, hoe bij de onderlinge concurrentie der natien, de eerste plicht eener regering is, om alle onredelijke belemmeringen uit den weg te ruimen en alle voordeelen, die de ligging van het land aanbiedt, beschikbaar te stellen.

»Hoe! de minister, die de Rijn- en IJsseltollen, waarvan de heffing op billijke gronden verdedigd kan worden, teregt wil afschaffen, om onzen doorvoerhandel naar Duitschland, in den wedstrijd tegen België te steunen, zou in den strijd van den algemeenen wereldhandel, aan de natie de grootste, de schoonste haven willen ontnemen? Hij zou een der heerlijkste gelegenheden voor den handel, die de natuur ons land geschonken heeft, onvruchtbaar willen houden! Neen, dat is bijna niet mogelijk. Er moeten redenen bestaan, die den minister als tegen zijnen wil er van terughouden en welligt wacht hij slechts naar eenen meer bepaalden aandrang van de zijde der volksvertegenwoordigers, om aan zijne eigene bezinselen, ook in zijne handelingen omtrent de Helder, getrouw te blijven. Wanneer weldra de scheepvaartwetten bij de Tweede Kamer in overweging worden genomen, dan zal weder een geschikt oogenblik geboren worden om de belangen van de Helder te doen gelden. Onzekerheid moge er bestaan, of onze scheepsbouw en scheepsvaart de concurrentie der vreemden zal kunnen verdragen. Moeijelijk moge de beslissing zijn tusschen het verlies der schatkist bij het opheffen of verminderen van toll en regten aan de eene zijde, en den drang, om onzen waterweg tegen den Belgischen spoorweg te beschermen, aan den anderen kant, maar noch vreemde concurrentie, noch verlies van de schatkist is er te vreezen, als de Helder tot los- en lading-plaats wordt aangewezen. Het is eene nieuwe krachtige machine, die ter beschikking van den handel gesteld wordt. Het is een dood kapitaal, dat vrucht dragend wordt gemaakt, en waarvan en schatkist en handelaar gelijkelijk de vruchten zal plukken. Ieder oogenblik van dralen is verlies!»

— De door den koninklijken paardenpostmeester *A. F. Burgers* alhier aangekoken vier-jarigen, ruim 1700 fl wegenden os, is thans verkocht aan den vleeschhouwer *J. Franken*, in de Rijnstraat te dezer stede.

(Van wege eene misstelling herhalen wij thans dit berigt, reeds gisteren in ons blad opgenomen.)

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, 2 april.

OOSTENRIJK'S HANDELSPOLITIEK.

Met belangstelling hebben wij de pogingen gado geslagen, die sedert het einde van den jongsten burgeroorlog, door de Oostenrijksche regering worden aangewend tot invoering van eene radicale hervorming in de handelspolitiek des rijks. Niets minder toch dan eene radicale hervorming zijn de veranderingen in het tarief, die door het Weener kabinet, op aandringen van den heer *von Bruck*, zijn voorgeslagen. Tot nog toe werden de onderdanen der Keizerlijke Kroon »beschermd» of gedrukt, — want voor gezonde staatshuishouding hebben die woorden eene schier gelijke beduidenis, — door een tarief, 't welk in den hoogsten graad vijandijegens vreemde waren was. Met onzaggelijke kosten onderhield de Oostenrijksche regering eene linie van tolkantoren en een legioen van commissien, ten einde eenige duizende kooplieden en fabrickanten te behoeden voor eenen ongevalligen invoer van vreemde artikelen, en om eene inlandsche nijverheid te kweeken, die de uitgaven en zorg aan hare vermeende bevordering besteed, zeer luttel vergoed heeft. Zoo weinig vruchten heeft dit kostbaar stelsel gedragen, dat men zelfs nu, na lange jaren van strenge bescherming, zou kunnen vragen, of de kunst, de fabrieken en de handel van Oostenrijk volkomener, welvarender of uitgebreider zijn, dan zij het waren bij het begin van het tijdperk.

In Engeland, waar de staat een zeer aanmerkelijk inkomen uit de tolregten trekt, met perceptie-kosten van drie of vier percent, zou men zich bezwaarlijk een denkbeeld kunnen vormen van de hoeveelheid van werk en tijd, van de willekeurige verkortingen der persoonlijke vrijheid en de eindelooze vertakkingen

gen van misleiding, bedrog, afpersing en bedelarij welke er behooren tot het fiscale stelsel eener regering, die bezeten is door het ongerijmde denkbeeld van zijne onderdanen te »beschermen», door middel van verbodswetten; terwijl zij door hare geographische ligging gedwongen wordt een ontzaggelijk vastelands frontier te bewaken. In dit opzigt is het met Oostenrijk nog erger gesteld dan met Spanje. Men weet, dat als er sprake is van Groot-Brittanjes handel met laatstgenoemd land, niemand, die conigermate met de feiten bekend is, ooit spreekt van deszelfs bedrag, zonder de uitvoeren van Britsche waren naar Gibraltar en andere vreemde havens in de nabijheid der Spaansche grens, in rekening te brengen: want het is bekend, dat, zoowel de behendigheit der smokkelaars als de veilheid der tolbeambten een geregeld stelsel van sluikerij heeft doen invoeren, 't welk ruïneus is voor de Spaansche schatkist, demoraliserend en kostbaar voor het Spaansche volk, en 't welk allerlei soort van fraude kweekt en eene oeffenschool opent van woeste bandieten.

Nu kan men echter zonder overdrijving zeggen, dat, wat de handelspolitiek van Spanje is in verhouding tot die van Engeland, de handelspolitiek van Oostenrijk is in verhouding tot die van Spanje. De kosten en voorzorgen die onverstandig en schadelijk genoeg zijn aan de Pyreëen en aan de kusten van Biscaye, worden ongerijmd als men ze aanwendt langs de eindelooze linie van posten, die zich op het Keizerlijk gebied zoo veel honderde mijlen lang uitstrekken, van het Lago Maggiore tot Krakau. Ruim zeven tienden der vreemde waren, die in Oostenrijk inkomen, worden ingevoerd over de landgrens; en, gelijk ligt te begrijpen is, heeft de handel meorendeels plaats met Saksen, Zuid-Duitschland en Pruisen. Op zijne gezamenlijke in- en uitvoeren hief Oostenrijk, gedurende het laatste jaar, 13,760,000 gulden C. M., en daarvan werd 5,330,000 gulden betaald aan het onderhoud van het heir tolbeambten en commissien, gebezigd tot de inning der regten. Moeijelijk zou het vallen het juiste cijfer te gissen der gezamenlijke beambten groot en klein, burgerlijk en militair, die door den minister van Financiën des rijks worden bezoldigd, om een klein aantal fabrickanten en winkeliers, hoofdzakelijk in de provincie Oostenrijk te »beschermen» tegen den invoer van vreemde goederen; maar het is zeker, dat dit cijfer zeer groot is. Een Engelsch schrijver raamde laatstelijk het gezamenlijk getal dergenen, die tot de handhaving van het Oostenrijksch prohibitief-stelsel gebezigd worden, op 100,000 en hunne bezoldiging op een half millioen fl jaarlijks, en zulks om nog geen anderhalf millioen fl aan regten te innen. En in weerwil van die verspilling van gelden en die ontrukking van veel handen aan productieven arbeid, wordt het doel des stelsels niet bereikt; de nationale industrie is niet beschermd, de wetten op den invoer worden niet tegen ontduiking gevrijwaard, en de bloei van fabriek-nijverheid wordt niet bevorderd.

Geen wonder dus, dat een zoo kundig en verlicht minister als de heer *von Bruck*, den ernstigen wensch koestert, om het Keizerlijk bestuur te onthefven van den verderfelijken last van zulk een stelsel van handels-politiek. De financiën des rijks hebben de dringendste behoefte aan versterking, en bij de tegenwoordige stemming der groote massa van bevolkingen die bijdragen tot de centrale schatkist van Weenen, kan niets blijkbaarder zijn voor eenen helderzienden staatsman, dan dat die wijzigingen welke evenwigt herstellen in de financiën van den staat, door de kosten van bestuur te verminderen veel eer dan door de uitbreiding van den kring of verzwaring van den druk der belasting, het meest beantwoorden zullen aan de voorschriften eener wijze en gematigde politiek.

Met 37 millioen ingezetenen en 12125 vierkante mijlen, een grondgebied een vierde grooter dan dat van Frankrijk, de helft grooter dan dat van Spanje (?) en driemaal zoo groot als Groot-Brittanje, heeft Oostenrijk eenen uitvoerhandel van omstreeks honderd millioen C. M. (120,000,000 Nederlandsch) jaarlijks, en trekt slechts ongeveer een veertiende van zijn inkomen uit tolregten. Vergelijkt men een zoo armoedig resultaat bij de groote bronnen van het rijk, zoo kan men zeker geene hooge achting gevoelen voor het talent der mannen en voor de voortreffelijkheid des stelsels, waaronder dertig jaren lang de ware belangen van een groot gedeelte der bevolking van Duitschland zoo verkeerd werden begrepen en derzelver pogingen zoo slecht werden bestuurd.

Eindelijk echter heeft het Keizerlijk kabinet, geprikkeld door de knelling eener finantiële crisis, en begeerig eenen wezenlijken en practischen band te vinden tusschen de verschillende bevolkingen die aan het Oostenrijksch gezag gehoorzamen, de verkeerdheid van dit heilloos régime ontzien; en men mag gelooven, dat het geene bloote vond van intrigue, geen vlugtige aanval van vrijzinnigheid is, die de Oostenrijksche staatsmannen heeft aangespoord hunne jongste voorstellen ten aanzien eener Duitsche tolvereeniging aan de centrale commissie van Frankfort te onderwerpen.

De verklaring, welke in de maand januari laatstleden, in het officiële dagblad van Weenen werd gegeven, ten opzichte der bedoelingen en wenschen der Oostenrijksche regering ten dien aanzien, was blijkbaar ingegeven door zoo verlichte en vrijzinnige handelsinzigten, dat, ware zij ons niet in officiële vorm

kenbaar gemaakt, wij ons bijna geneigd zou hebben gevoeld hare echtheid te betwijfelen. Het hoofdbeginsel van het geheele plan kan in eenen enkelen volzin uitgedrukt worden. Men nam zich voor, niet eene Oostenrijksche, maar eene Duitse tolv ereeniging daar te stellen; waarin het gansch Keizerlijk grondgebied zou opgenomen en waarin het bestaande tolvverbond zou vervolgen worden. De volledige vrijdom, dus, van doorvoer, welke thans in Noord-Duitschland de regel is des tolvverbonds, — hetwelk elf staten, eene oppervlakte van 8161 Duitse mijlen en eene bevolking van 27 millioenen zielen telt, — zou, bijaldien het plan van den heer von BRUCK doorging, over het dubbel van de tegenwoordige oppervlakte uitgestrekt worden. Wij behoeven hier niet aan te merken dat de proeve van binnenlandsche handelsvrijheid, zoover als zij tot nog toe in de Duitse staten genomen werd, de gunstigste uitkomsten heeft opgeleverd. In een land gelijk Duitschland, hetwelk zijne territoriale indeelingen, zijne bijzondere instellingen, zijne gebruiken, zijne corporatie, zijne politiek en zijne vorsten ontleent aan eene eeuw, waarin de geest des leenregts behagen schepte in het vermenigvuldigen van strijdige jurisdictiën, uitsluitende regten, bepaalde uitzonderingen en fantastische afwijkingen van het pad van het gezond verstand, bestond er eene bijzondere noodzakelijkheid voor de invoering dier volledige fiscale en commerciële gemeenschap. Hadde de praktische staatkunde van ons tijdvak geen zoodanigen gemeenen grond van verstandhouding onder de verschillende afdeelingen der Duitse bevolking uitgevonden, zoo zou er het grootste gevaar hebben bestaan, dat de maatschappelijke machinerie van den verleden volstrekt onbestaanbaar zou zijn geworden met de behoeften en de strekkingen van den tegenwoordigen tijd; en de bevolking van dat land zou hebben moeten kiezen zich te sluiten buiten de commerciële gemeenschap van Europa, of geen gering gedeelte van hare plaatselijke regten en gehechtheden op te geven. Doch die gemeene grond is gelukkiglijk ondekt geworden, en dat wel met de beste resultaten. Wij voeden derhalve hoop, dat de maatregelen, welke de heer von BRUCK heeft voorgesteld, gelijksoortige heilzame uitkomsten zullen leveren, op eene veel grotere schaal, en dat de grenzen van Duitse handelsvrijheid — thans beperkt door de bergen van Boheme en het meer van Constanz — uitgestrekt zullen worden van Dantzig tot Dalmatië, en van Zwitserland tot de grenzen van Polen.

Tot nog toe schijnt het niet te blijken dat die verwachtingen aanmerkelijk behoeven te worden gewijzigd, ten gevolge der moeilijkheden van detail die door Pruisen zijn geopperd en die breedvoerig worden behandeld in de nota welke de heer von SCHLEINITZ in het begin der vorige maand uit Berlijn heeft opgezonden. In den tegenwoordigen stand der Duitse politiek, en te midden eener scherpe betwisting van het gezag 't welk wettiglijk bevoegd zijn zou, om de gezamenlijke belangen van dat land te vertegenwoordigen, zou het bevreemdend wezen, wierden er gaene hindernissen en struikelblokken gevonden op de eerste trappen van een zoo groot gebouw als de heer von BRUCK oprigten wil. Het is zeer mogelijk dat Oostenrijk van de beoogde verandering, politieke zoo wel als commerciële voordeelen verwacht. Maar er bestaat geen grond om te gelooven, dat de te Weenen voorgestelde tolv ereeniging niet de vrucht is van goede trouw, en van eene bittere en kostbare ervaring van het oude stelsel. Het belangrijke feit 't welk aan deze geheele zaak ten grondslag ligt, is eenvoudig dit: dat Oostenrijk zijn tegenwoordig verbodstelsel niet langer kan staande houden; en wij houden ons overtuigd, dat hoe ver ook de hartstogten en intriges gaan mogen, die op het tegenwoordig oogenblik in het spel gemengd zijn, het nogthans beschouwd mag worden als het begin van eene doortastende en fundamentele verandering in de handelspolitiek des rijks.

Ingezonden Stukken.

Aan de Redactie.

De beschouwingen, welke de Redactie van de *Arnhemse Courant*, in het hoofdartikel van no. 231, wel heeft willen wijden aan de zaak mijner jongste arrestatie, geven mij de verwachting, dat zij niet zal weigeren door middel van haar gezagtdagblad publiciteit te doen erlangen aan nevensgevoegd adres, dezer dagen door mij aan de Tweede Kamer ingediend.

Ik heb der Redactie de betuiging te herhalen van mijn gevoelens van bijzondere achting en sympathie.

aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Geeft beschuldigen eerbied te kennen de ondergeteekende, **DRIJAN VAN BEVERVOORDE**, publicist:

dat hij, op den 14den november 1849, niettegenstaande het door hem ingeroepen, en later door den regter roff geoordeeld, en bewezen verklaarde voorregt van *non est*, in Amsterdam is in hechtenis geno-

men en naar 's Gravenhage vervoerd geworden, wegens eene vroeger tegen hem gewezen veroordeeling tot gevangenzitting, enz., ter zake van een, in het voormalig weekblad *de Burger* geplaatst artikel, ten opschrift voerende: »De aftreding des ministers VAN HALL;»

dat, op het oogenblik zijner arrestatie, van zijn beroep op het voorregt van verjaring en zijn protest tegen elke ten-uitvoer-legging der bedoelde veroordeeling, door hem waren gesaisisseerd: 1o. de minister van Justitie, door verscheidene, achtereenvolgende missives van kennisgeving; 2o. de Hooge Raad der Nederlanden, door middel van een request (1); 3o. de procureur-generaal bij den Hoogen Raad en die bij het Provinciaal-Geregtshof van Zuid-Holland (zich ambshalve belast hebbende met de ten-uitvoer-legging van het — verjaarde — vonnis), door middel van insinuatien, bij deurwaarders-exploiten betoekend;

dat, in weêrwil van dien, de ondergeteekende is gearresteerd en getransporteerd, op eene zoodanige wijze, dat hij zich gedrongen heeft gevoeld daar tegen te protesteren in het belang van de waardigheid der Nederlandsche pers; gelijk hij dan ook heeft gedaan, terstond na zijne weder-in-vrijheid-stelling, in eene »verklaring en protest», waaraan door de periodieke pers destijds gezamenlijke publiciteit is gegeven (2), en waarvan hij, ten overvloede, de eer heeft, der Tweede Kamer een exemplaar aan te bieden, als bijlage tot dit zijn eerbiedig adres;

dat hij geacht wenschte te worden het daarbij gedane protest bij deze te herhalen voor de vierschaar der nationale vertegenwoordiging;

dat hij, op grond der bedoelde feiten, en met het oog op art. 110 der grondwet, de vrijheid neemt aan de ernstige overweging der Tweede Kamer de eerbiedige vraag te onderwerpen: — of het, in het belang van de eer en de waardigheid der Nederlandsche natie en hare staats-instellingen, niet gepast zoude zijn de herhaling van dusdanige feiten voor het vervolg onmogelijk te maken, door de invoering eener wet, welke, in afwachting van het Nederlandsche Wetboek van Strafrecht, *tusschen de wegens drukpers-overtredingen*, vervolgd en gecondemneerden en de gewone correctioneel aangeklaagden en veroordeelden, zoowel vóór als na hunne condemnatie, dat ONDERSCHIED daargestelde, hetwelk door den geest des tijds, en vooral door de gezonde rede en de rechtvaardigheid schijnt te worden verlangd;

dat hij het overtollig acht, in dit adres de gronden te ontwikkelen, welke, zijns erachtens, voor het daarstellen van dat onderscheid luide pleiten, en hij zich dan ook zal bepalen met aan het hooge oordeel der Tweede Kamer ter beslissing te onderwerpen, of in eene beschaafde maatschappij, en onder zoodanige vrijzinnige staats-instellingen als de hier thans bestaande, de *schryver*, die alleen door de uiting zijner gedachten of gevoelens eene, vaak duistere en dubbelzinnige, althans voor partijdige uitlegging vatbare, wet overtreedt, — kan en mag worden op éene lijn gesteld en op gelijken voet behandeld, met delinquenten van het verachtelijkste soort;

en dat hij, eindelijk, mede aan de Tweede Kamer in eerbiedige overweging geeft de vraag: *in hoeverre de houding en gedragingen van den minister van Justitie*, als het verantwoordelijke hoofd van het openbaar ministerie en de politie in den lande, vóór, bij en na de WEDERREGETELIJKE arrestatie en kerkering van den ondergeteekende, vatbaar zouden zijn om te worden gemaakt tot het onderwerp van de *interpellatiën* of het onderzoek der volksvertegenwoordigers.

's Hertogenbosch, 2 april 1850.

Hetwelk doende, enz.
(get.) BEVERVOORDE.

(1) Medegedeeld in de *Arnhemse Courant* van 18 november 1849, no. 226.

(2) Zie de *Arnhemse Courant* van 20 november 1849, no. 227, en meest alle overige bladen.

POLITIE.

Zaterdag 11. is in handen der politie gekomen: Een zilveren vork, groote keur, op den steel gemerkt D. R.; de eigenaar is tot heden niet uitgevonden.

Weldadigheid.

Door de commissie voor de ongelukkigen bij den brand te Lunteren, is ontvangen van Z. M. den Koning f 300.

Bij den heer van *Wassenaar tot Catwijck* van V. N. te A. f 18,00; van V. H. v. S. te Velp f 40, benevens een pak van 12 hemden enz.

Bij den heer van *Ommeren*, te Utrecht: van den heer C. O. bb. dd. 8 oct. 1844 no. 249 f 25; van La. V. f 2,50; van V. B. f 25; van N. N. f 12,37½; van N. N. v. U. f 10,00; van V. C. f 40; van N. N. f 6,18½; van L. f 1.

Bij den heer *Oosterdijk*, te Arnhem: Van C. f 5; van Y 2 T. A. f 25; van O. f 30; van T. f 20.

Bij de commissie: Van V. Z. v. N. v. d. S. uit Barn. f 100; van A. L. E. uit Voorth. f 100; van V. Tr. A. van Renswoude f 15, benevens eene groote

hoeveelheid levensmiddelen en kledingstukken; van de gebr. V. W. uit Zaandam f 25; van van K. uit 's Hage f 3,50; van de heeren B. en L. uit Wageningen 10000 steenen; van G. uit O coupon f 12,37½; van bar. van W. tot C. uit A. f 10; van N. N. uit Amerfoort f 5; van de Loge *de Geldersche Broederschap*, te Arnhem f 50, benevens de opbrengst eener collecte ad f 34,90; van den heer van *Dam van I.* nog f 10.

Terwijl eene collecte te Lunteren heeft opgebracht f 523,97.

De commissie blijft deze ongelukkigen ten dringendste aanbevelen. Behalve de reeds genoemde heeren zullen zich nog gaarne met het ontvangen van giften belasten, te Amsterdam doms. *I. Prins*, *Boeke* en *Dompierre de Chauvepié*, te Haarlem doms. *F. Klippink* en te Leiden doms. *J. Tichler*.

Namens de commissie,
A. VAN DAALEN.

Advertentiën.

Heden overleed, tot bittere droefheid van mij en mijne eenig overgeblevene Dochter, mijne veelgeliefde oudste Dochter **CORNELIA ROSETTA WILHELMINA**, in den ouderdom van ruim 31 jaren. Hoe diep ons dit verlies ook trest, zoo wenschen wij toch met kalmte in Gods wit te berusten.

HOFSTEDEN FRANKENDAAL,
in de Watergraafmeer bij AMSTERDAM, P. PROOT.
4 April 1850.

De WINDPELMOLEN met KNECHTS-WONING, staande op de Eusebius-Wal te Arnhem, is bij den inzet gebragt op f 3850.

De toeslag is bepaald op Maandag 22 April 1850, des avonds te 7 ure, ten huize van Mej. de Wed. *FLORISSEN*, aan de Steenstraat, te Arnhem, terwijl inlichtingen gevraagd en verhoogen kunnen gedaan worden ten Kantore van Mr. *TAAIJ*, Notaris te Arnhem.

De buitengewoon zware, alhier aangefokte vier-jarige

OS

zal geslagt worden, Woensdag 10 April, bij den vleeschhouwer *J. FRANKEN*, in de Rijnstraat te Arnhem, waarvan het VLEESCH is verkrijgbaar, Vrijdag 12 April

à 35 Cents de 5 Ons.

STOOMVAART

VOOR DEN

NEDER- EN MIDDEN-RIJN.

DUSSELDORPSCHE

MAATSCHAPPIJ.

GEREGELDE DIENST

met de snelvarende Stoomschepen *Mathilde*, *Victoria*, *Gutenberg*, *Elisabeth* en *Stadt Bonn*.

Van Arnhem naar Rotterdam: des Zondags, Dingsdags, Donderdags en Vrijdags, des morgens circa te 9 ure.

Van Rotterdam naar Arnhem: des Maandags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags, des morgens te 6½ ure.

Van Arnhem naar Emmerik en Dusseldorp: des Maandags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags, des namiddags omstreeks 3½ ure.

In directe verbinding met de DAGELIJSCHES Dienst tusschen Dusseldorp en Keulen, de DRIEMAAL DAGELIJSCHES tusschen Keulen en Coblenz en de TWEEMAAL DAGELIJSCHES tusschen Coblenz en Mannheim.

Nadere inlichtingen geeft te Arnhem de Agent
C. BALCK.

Marktprijzen.

ZWOLLE, 5 april.

Tarwe f 6,75 à 7,50. — Rogge (Oude) f 4,70. (Nieuwe) f 3,85 à 4,15. — Boekweit 3,60 à 4,75. — Garst f 3,10 à 3,40. — Erwt (Groene) f 6,50. — Bonen f 4,00 à 4,60. — Aardappelen f 1,20 à 1,75. — Boter n. p. f 0,45 à 0,60; ½ ton f 11,75 à 12,25.

DEVENTER, 5 april.

De aanvoer was heden minder aanzienlijk dan de vorige week, en hoewel ook de kwaliteit over het algemeen minder goed was, ruimde alles tot vorige prijzen vrij vlug op. — Voor Tarwe is betaald f 6,75 à 7,50 naar deugd. — Rogge van f 3,85 à 4,10. — Boekweit f 4,20 à 4,60. — Garst f 3,00 à 3,40. — Haver f 2,60 à 3,00. — Aardappelen: f 1,10 à 1,30, puik beste f 1,50 het mud. Ter markt 15 à 20 mud. Per schip verzonden 500 à 600 mud tegen f 1,20 à 1,50 het mud. — Boter: 1. soort f 12,00 à 12,50. 2. soort 9,50 à 10,50.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 9 april 3 El 0 Palm 5 Duim; gew. 27 D. gev. 0 D.

Het prijs dezer Courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1,00 en voor elke regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.